

ἵνα παραστήσωμεν
πάντα ἄνθρωπον
τέλειον ἐν χριστῷ
εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος
κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ
τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει

S respektem

ke Koloským 2:16, 17

Θελοῦντες ἵνα ἡλικοναί ὄψασθε πνεύματων
καὶ τῶν ἐν ἡμῶν
καὶ ὁ σοὶ οὐχ ἔωράκασιν
τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί
ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδαίαι αὐτῶν
συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ
καὶ εἰς πάντα ἄνω πλοῦτον
τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως
εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ
θεοῦ ἐν χριστῷ καὶ πρὸς τὸ οὐχ
ἐνώσεισιν πάντες
οἷον δυνόι τῆς σοφίας
καὶ γινώσκουσιν ἅπαντες κρυφοί

Adrian Ebens

S respektem ke Koloským 2:16, 17

Adrian Ebens
Maranathamedia.com
adrian@life-matters.org

Vytištěno služebností
Talking Rock Sabbath Chapel
1250 W. Price Creek Rd
Talking Rock, Georgia 30175
706-692-8954
www.OneGodOneLord.com

Kol2:16,17 Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo *sobotám*: To všechno je stín budoucích věcí, ale skutečnost *je* Kristus. [CSP]

Nenechte se tedy nikým odsuzovat kvůli jídlu nebo pití, kvůli svátkům, novoluním nebo *sobotám*. Ty věci jsou stínem toho, co mělo přijít, ale podstata *je* v Kristu. [B21]

Nikdo už tedy nemá právo vytýkat vám, co jíte nebo pijete, ani že nedodržíte svátky, slavnosti nových měsíců nebo židovské dny odpočinku. 17 Všechny ty předpisy byly jen dočasné a Kristovým příchodem ztratily smysl. To všechno bylo jen obrazem nového Božího světa. V Kristu se již setkáváme s jeho skutečností. [Slovo na cestu SNC]

Tato pasáž Písma je jednou z nejvíce diskutovaných v křesťanském světě. Co tím vlastně Pavel skutečně myslel? Degraduje snad Pavel shromažďování Božího lidu v knize zákona na hromadu odpadu jako nějakou bandu zákonického otroctví? Říká Pavel věřícím, že nemají dovolit lidem ze světa, aby je v těchto věcech soudili, ale aby se místo toho soudili navzájem mezi sebou? Říká snad Pavel, že sedmý den - sobota již není pro křesťany relevantní, protože ve svém výčtu slov používá výraz 'Sabbaton'?

Toto slovo Sabbaton (Sabbaton) [G4521] se v Novém zákoně nachází 68krát. V 59 případech znamená sedmý den, sobotu. V 8 případech souvisí s týdnem propojeným se sedmým dnem - sobotou. Takže u 67 veršů ~~z celkových~~ 68 má přímou spojitost se sedmým dnem Šabatem. Zbývá pak už jen poslední výskyt v Koloským 2:16. Pokud Nový zákon používá toto slovo 67krát v souvislosti se sedmým dnem sobotou, bylo by správné říct, že v tomto posledním případě tohle slovo znamená něco jiného? Zvažte také, že výraz, který Pavel použije pro sobotu, je přesně to samé slovo použité v LXX (Septuagintě) a které se nachází ve čtvrtém přikázání.

Pavlův seznam slov naši zvědavost ještě zvýší, všimneme-li si následujícího vyjádření ve Starém zákoně, týkajícího se svátku,

novoluní a sobot:

1 Par 23:31 I při každém přinášení zápalných obětí HOSPODINU, o sobotách [H7676], novoluních [H2320] a svátcích [H4150] podle počtu nařízeného pro ně, ustavičně před HOSPODINEM:

Tato posloupnost se také vyskytuje v 2 Par 2:4; 2 Par 8:13; 31:3; Neh 10:33; Ezech 45:17; Ozáš 2:11. V každém z těchto případů znamená slovo šabat - sobotu sedmého dne. Ezechiel 45:17 uvádí přesně stejnou posloupnost a může se dokonce jednat o narážku na maso (přídavnou oběť) a pití (litou oběť).

Eze 45:17 A na knížeti bude spočívat odpovědnost za zápalné oběti, (1) **přídavnou oběť** a (2) **litou oběť** (3) **o svátcích**, při (4) **novoluních** a o (5) **sobotách**, ve všech shromážděních domu izraelského. On vykoná oběť za hřích a přídavnou oběť, zápalnou oběť i pokojné oběti, aby za dům izraelský získal smíření.

V LXX, slovo pro svátky [G1859], novoluní [G3561] a soboty {G4521} je stejné jako to, které Pavel cituje v Kol 2:16. Pokud všechny tyto pasáže ve Starém zákoně používají tuto posloupnost v odkazu na sedmý den sobotu, proč by pak Pavel použil tento seznam úplně jiným způsobem než Písmo, které četl? Proč by použil slovo sobota (šabat) ve významu, který se nikde jinde v Bibli nepoužívá, kdyby se jediné neodkazoval na den Smíření, jenž také používá toto slovo a to v Lev 23:32?

Pokud má Pavel ve skutečnosti na mysli sedmý den sobotu v Kol 2:16, pak by byla sobota určena jako stín věcí, které přichází. Nicméně, inspirace o sobotě mluví jasně:

Sobotu svěřil Adamovi, otci a představiteli lidstva.
Její zachovávání mělo být aktem vděčného uznání

od všech, kteří budou žít na zemi, že Bůh je jejich Stvořitelem a jejich pravým Vládcem, že jsou dílem jeho rukou a že jsou poddáni jeho moci. Zřízení soboty mělo tudíž cele smysl vzpomínkový pro všechno lidstvo. **Nebylo v něm nic nejasného a platilo neomezeně pro všechny.** PP48.

Teď čelíme zajímavému problému. Pavlovo použití slova sobota na seznamu položek z Bible samo o sobě naznačuje, že má na mysli sedmý den sobotu. Pokud má na mysli sedmý den sobotu, pak to vypadá, že sobota je stínem věcí, které teprve přijdou. Asi bychom mohli být schopni přesvědčit sami sebe, že sobota poukazuje na ono tisíciletí odpočinku a na naše budoucí shromáždění v nebi, ale to by byl *příslib (předchut')* budoucnosti, a ne *stín* budoucnosti. Také nás to staví do konfliktu s Duchem prorocství, který praví, že na sobotě není nic stínového. Odkaz Ellen Whiteové na to, že aplikace soboty není omezená, naznačuje, že sobota nespojuje nic stínového napříč historií tohoto světa.

Pokud přijmeme oba výše uvedené důkazy, zdá se, že jsme ve velmi obtížné situaci. To je jistě způsob, jak jsem to cítil i já, a to mě vedlo k tomu, abych hledal Pána v modlitbě a požádal ho, aby odhalil odpověď na tento problém. Víím, že náš Otec slyší naše modlitby, a když jsem se tohoto sobotního rána probudil, přišla mi na mysl záplava myšlenek, které podle mého názoru mohou vyřešit tuto otázku.

Jak jsem se probíral svými myšlenkami, připomněl jsem si texty, které jasně odkazují na gnostické křesťanství.

Kol 2:8 Dávejte si pozor, ať vás někdo neodvede jako zajatce skrze **filozofii** - - prázdný svod **podle lidské tradice, podle živlů světa, a ne podle Krista.**

Můžeme odkazovat na Mojžíšův zákon jako na filozofii a tradice lidí?

Mojžíš je nezanechal proto, aby nesprávně interpretovali slova Pána nebo nesprávně uplatňovali Jeho požadavky. Napsal všechna Hospodinova slova do knihy, aby na ně bylo možné později odkázat. Na hoře je sepsal, jak je Kristus Sám nadiktoval. 1MR 114

Kristus tato slova nadiktoval Mojžíšovi. Nemůžeme prostě nazvat knihu zákona Mojžíše tradicemi lidí a prvky světa, které přicházejí do křesťanství. Jaká byla některá klíčová učení gnosticizmu?

- Hmotný svět je špatný, duchovní svět je dobrý. Hmotný svět je pod kontrolou zla, nevědomosti nebo nicoty.
- Božská jiskra je nějakým způsobem uvězněna v některých (ale ne všech) lidech a pouze ona je ze všeho, co existuje v tomto hmotném světě, schopna vykoupení.
- Spása je skrze tajné znalosti, díky nimž se jednotlivci seznámí sami se sebou, se svým původem a osudem.
- Vzhledem k tomu, že dobrý Bůh nemohl vytvořit zlý svět, musel být vytvořen podřadným, nevědomým nebo zlým božstvem. Obvyklé vysvětlení je, že pravý, dobrý Bůh stvořil nebo emanoval bytosti (Archón), které buď emanací vytvořili další Archóny nebo konjugovali, aby je vytvořili, dokud neúspěch Sophie (Moudrost) nevedl k vytvoření zlého Archóna, který stvořil náš svět a předstírá, že je Bůh. Ukryvá pravdu před lidmi, ale jiskry Sophie (moudrosti)

v některých lidech je naplňují touhou vrátit se do Pleromy (božské říše), kam patří.–

Tyto myšlenky měly implikace, které se neshodovaly ani se Starým zákonem nebo apoštolskými spisy, a proto je prvotní křesťané odmítli.

Jaké byly některé důsledky gnosticizmu?

Vzhledem k tomu, že gnostici považovali hmotné věci za zkažené, považovali za porušené také tělo. Trendem některých gnostiků bylo učit, že není žádná újma v podlehnutí tělesným touhám, jelikož je tělo veskrze zkažené a nemůže dojít spásy. Jiní gnostici, možná většina, věřila, že tělo musí být kontrolováno přísnou askezí. Ať už si člověk zvolí plán A nebo plán B, doktrína, která se za ním skrývá, znemožňuje pochopit, jak se Bůh mohl stát skutečným člověkem s tělem v Kristu Ježíši.
www.christianity.com

Několik těchto myšlenek se přeneslo do částí křesťanství. Tento proces se vyvíjel v období Pavla, ačkoliv až do 2. století nebyl systém gnostického křesťanství plně rozvinut. Přesto v Novém zákoně nalézáme důkazy, že apoštolové bojovali proti prototypu těchto myšlenek.

1 Tm 6:20 Ó Timoteji, zachovej, co ti bylo svěřeno, vyhýbej se světským prázdným řečem a protikladným tvrzením toho, co se falešně nazývá 'poznání' [G1108]:

Slovo poznání v této pasáži je ve skutečnosti slovo Gnóze, ze kterého pochází slovo Gnostický. Pavel varuje Timotea před falešnou gnózí nebo gnostickými myšlenkami.

Jak bylo zmíněno výše, myšlenka, že hmotný svět je zlem, vedla gnostické křesťany k odmítnutí pravého učení, totiž že Kristus přišel v těle neboli samotné hmotné existenci. To je důvod, proč Pavel říká

Kol 2:9 Neboť v něm tělesně přebývá veškerá plnost Božství.

Apoštol Jan bojuje proti tomuto učení a označuje ho za ducha antikrista.

1 Janova 4:3 A žádný duch, který nevyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, není z Boha. To je ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že přichází, a který je již nyní ve světě.

Jak Pavel řekl, že v Kristovi přebývá veškerá plnost Božství, tohle bylo pro gnostiky naprostým bludařstvím a to je další důkaz toho, že Pavel se zabýval gnostickým učením. Některé další náznaky gnostického křesťanského učení byly:

“Gnostičtí křesťané byli vášnivě proti Starému zákonu a hebrejskému náboženství. Pokud je hmotný svět zcela zlem, pak jeho tvůrce Jahve a jeho náboženství musí být také naprostým zlem.” Alan Knight, *Primitive Christianity in Crisis* (2003) str. 39.

“Gnostické křesťanství vždy upřednostňovalo myšlenku, že duchovnost je čistě vnitřní záležitostí.” tamtéž p 75.

“Duchovnost se nenachází v hmotné životní zkušenosti ani v žádném z pravidel, které Bible nebo kterékoli jiné osoby používají, aby se pokusily ustanovit zákonem materiální chování.” tamtéž p 43.

Pro gnostického křesťana není konzumace materiálních věcí, jako jsou jídlo a nápoje, součástí uctívání; tyto věci jsou symbolem otroctví hmotnému světu. Proto ve vaší bohoslužbě u hmotných věcí platí *'Toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhn'*. Soustředění se pouze na vnitřní duchovní zážitek je pro gnostického křesťana oním klíčem.

Existuje více důkazů o tom, že Pavel mluvil proti gnostickému bludařství?

Kol 2:18 Ať vás nepřipraví o vítěznou cenu nikdo, kdo si libuje v poníženosti a uctívání andělů, kdo se nechá unášet tím, co viděl, bezdůvodně se nadýmá pod vlivem svého tělesného smýšlení.

Gnostici měli učení o stvořeních vytvořených emanací od Boha, kterým se říká Aeons (věční).

Aeoni (věční) mají řadu podobností s judaicko-křesťanskými anděly, včetně rolí služebníků a emanací Boha a existujících jako bytosti světla. Někteří gnostičtí andělé, jako například Armozel, jsou také Aeoni (věční). Wikipedia – Aeon (Gnosticismus)

Je zde důkaz o uctívání andělů mezi Valentinskými gnostickými křesťany. Jistý Valentínos žil od roku 100 n. l. do roku 160 n. l. a říkalo se o něm, že je studentem muže, který studoval u Pavla. Jeho učení je vývojem gnostického učení Aeonů (věčných), které existovalo v době Pavla.

“Valentinští křesťané (Valentinovci) se účastnili svátostí, které vyvrcholily božským sňatkem, ve kterém byli duchovně sezdáni s anděly. Mužský konvertita byl ženatý s ženským andělem a ženská konvertitka

provdaná za mužského anděla.” tamtéž str.102

V knize zákona není nic, co by přikazovalo uctívání andělů. Nařizuje pouze uctívání Boha.

Kol 2:20-22 Jestliže jste s Kristem zemřeli **živlům světa**, proč si dáváte předpisovat, **jako byste žili ve světě**, (21) **(toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhni**; (22) To se týká vesměs věcí, které jsou spotřebováním určeny k zániku;) jsou to **lidské příkazy a nauky**?

V této pasáži vidíme, že pojmy ‘toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhni’ jsou obklopeny pojmy:

(1) Živly světa

(2) Lidské příkazy a nauky.

Je poměrně bezpečné říkat, že pojmy ‘toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhni’ jsou spojeny s přikázáním a učením lidí, které vycházejí z živlů světa. Gnostičtí křesťané považovali hmotné aspekty hebrejské bohoslužby (uctívání) za urážlivé a odsuzovali je kvůli konzumaci a pití nebo hodování během náboženských nebo společenských shromáždění. Byla slyšet výzva ‘toho se nedotýkej, to nechutnávej, na to ani nesáhni.’

Je také možné, že Židé mohou obvinít křesťany z účasti přijímání svátosti jídla a nápojů, že se nacházejí mimo nástroj levitského kněžství. Adam Clark uvedl následující komentář:

Toto jsou formy vyjadřování velice běžné mezi židy. VMaccoth, fol. xxi. 1: “Jestliže řeknou Nazaritovi, Nepij, nepij; a on se navzdory tomu napije; je vinen. Pokud řeknou, Nehol se, nehol se; a on se navzdory tomu oholí; je vinen. Pokud řeknou, Neoblíkej si tento

šat, neoblíkej si tento šat; a on si navzdory tomu oblékne různorodý (nehomogenní, heterogenní) oděv; je vinen.” Adam Clark poznámky ke Kol 2:21.

Také Židé mohou obvinít křesťany z nezahrnutí (zvířecích) obětí během sobot, novoluní a o svátcích, které však křesťané vnímali jako naplněné v Kristovi. Tohle (zvířecí oběti) byly určitě stíny věcí, které byly naplněny smrtí Krista. Proto Pavel mluví o gnostických křesťanských útocích, jakož i o židovských zákonických (legalistických) útocích týkajících se konzumace jídla a nápojů během náboženských shromáždění.

To nás přivádí k srdci problému v Koloským 2. Přečtěme si znovu pasáž.

Kol 2:16-17 Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo sobotám: (17)
To všechno je stín budoucích věcí, ale skutečnost je Kristus.

Všimněme si v této pasáži čtyř klíčových věcí:

- (1) Použití slov **pro** nebo **kvůli** (respect).
- (2) Použití doplňkové interpunkce, dvojtečky, což dodává smysl tomu, co následuje; a psaní slova ‘To’ velkým písmenem, což vyvolává pocit nové věty.
- (3) Použití slova ‘ale’.
- (4) Dodané slovo ‘je’ ve smyslu, že skutečnost (tělo) ‘je’ Kristus

1. Použití slova **kvůli, pro (Respect)**

Podívejme se, jak se slovo *kvůli (respect)* používá na jiných místech v Novém zákoně. Ve Strongově konkordanci G3313 se o tomto slově píše:

Ze zastaralé, ale primární formy slova $\mu\epsilon\iota\rho\omicron\mu\alpha\iota$

meiromai (získat jako část nebo přidělení); rozdělení nebo podíl (doslovně nebo obrazně, v široké škále aplikace): - jménem, břeh, směr, řemeslo, specifický (+ -ně), část (+ -ečně), kus, díl, kvůli, strana, určitý druh (- co).

Toto slovo je přeloženo část-oblast [part] (24x), díl [portion] (3x), břeh [coast] (3x), kvůli [behalf] (2x) se zřetelem/úctou [respect] (2x) různé (9x). Následuje několik příkladů v Novém zákoně:

Mt 2:22 Když však uslyšel, že v Judsku kraluje místo svého otce Heroda Archelaos, bál se tam odejít. Na pokyn ve snu odešel do **oblasti** [G3313] Galileje:

Lk 15:12 Mladší z nich řekl otci: 'Otče, dej mi **díl** [G3313] majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil majetek.

Lk 24:42 Podali mu **kus** [G3313] pečené ryby a plást medu.

V Mt 2:22 a Lk 15:12 je (v angličtině) toto slovo přeloženo s použitím určitého členu 'the', ale u Lk 24:42 není člen použit. Právě použití slova *část* nebo *díl* v angličtině vyžaduje, abychom tu část identifikovali buď pomocí určitého, nebo neurčitého členu. Kontext Pavlova použití by upřednostňoval člen určitý, ale ať tak nebo tak, obojí v pořádku. Uplatníme tedy tyto znalosti na text.

[orig.] Let no man judge you in meat or drink or in [/the parts/the portion/ a piece] of a feast, new moon or Sabbath

Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli **[částem-oblastem/dílu/kusu]** svátku, novoluní nebo sobotám

Použití slov pokrm a nápoj dává nový smysl dalšímu slovu *kvůli*,

které znamená, že se tu mluví o určité části svátků, novoluní nebo sobot.

2. Použití dodaného slova *dnů* a dvojtečky

Musíme si zde uvědomit něco poměrně významného: slovo 'dnům' (pozn. příkl. - pouze v anglickém znění a nikoliv v českém) a dvojtečka jsou doplněny překladateli. V původním textu ve skutečnosti neexistují. Používám jako svoji online Bibli softwarový program *e-sword* a v něm jsou doplněná slova vyznačena šedě.

Kol 2:16 Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli svátku, novoluní nebo *sobotám* (v angličtině - *Sobota dny*): Všimněte si, že i dvojtečka je přidána. V originálním textu vůbec neexistuje. To výrazně pozměňuje význam této věty. Pokud ji vyjmeme a pak dovolíme větě pokračovat umístěním slova 'které' bez velkého počátečního písmena, spatříme něco významného.

[orig.] Let no man judge you in meat or drink or in the part of a feast, new moon or Sabbath which are a shadow of things to come

Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli/pro části svátku, novoluní nebo sobotě, které jsou stínem budoucích věcí

Zachytili jste to? Pavel mluví o části svátků, novoluní a sobot, které jsou stínem věcí budoucích. Vzhledem k tomu, že Pavlovým hlavním cílem je vypořádat se s averzí gnostických křesťanů vůči hmotným věcem, jeho odkaz na pokrm a nápoj se

pravděpodobněji vztahuje na každodenní jídlo a pití během společenských situacích, čemuž se gnosticky smýšlející křesťané - kteří byli zaměřeni na askezi – snažili zabraňovat.

Skutečnost, že Pavel uvádí pokrm a nápoj na prvním místě naznačuje, že tohle je oblast nejvyššího zájmu a že toto téma se přenáší i na další položky v seznamu, i když tyto nejsou považovány za stíny. Položky, které by měli přímou souvislost se stínem věcí budoucích, jsou **části** svátků, novoluní a sobot, které jsou ve své podstatě materiální, jelikož tito Gnostici se soustřeďovali pouze na vnitřní nebo spirituální stránku, pokud šlo o uctívání (bohoslužbu).

3. Použití slova *ale*

Teď se musíme vyrovnat se slovem *ale*, protože tohle je spojka vyjadřující vztah k *tělu Krista (skutečnost je Kristus)*.

To slovo “*ale*” v této pasáži je v řečtině “*de*” [G1161] Tohle o něm říká Strongova konkordance:

Částice primární (odporovací nebo **pokračovací**); *ale*, *a*, *atd.*: - také, *a*, *ale*, *mimoto*, *teď* [v angličtině často nevyjádřeno].

Takže toto slovo znamená nejen odporovací nebo protichůdný výraz toho, co bylo právě řečeno, *ale* může také znamenat pokračování nebo vysvětlení. To je místo, kam by mohla být v angličtině umístěna dvojtečka, aby vysvětlila, co bylo právě řečeno. Všimněte si několik použití slova *ale* [G1161] v Novém zákoně.

Mt 1:2 Abraham zplodil Izáka, [G1161] Izák zplodil Jákoba, [G1161] Jákob zplodil Judu a jeho bratry; [CSP]

MPCZ Abraham zplodil Isáka; **a** [G1161] Isák zplodil Jakóba; **a** [G1161] Jakób zplodil Júdu a jeho bratry; [Pavlíkův překlad]

Vidíte, jak je slovo použité ve smyslu pokračování, jako důsledek toho, co bylo právě uvedeno? Izák zplodil Jákoba jako pokračování Abrahama, který zplodil Izáka. V tomto případě je slůvko *ale* použité jako pokračování. Zde by nedávalo žádný smysl říci:

Mt 1:2 Abraham zplodil Izáka; **ale** Izák zplodil Jákoba; **ale** Jákob zplodil Judu a jeho bratry;

Existují však místa, kde by bylo lepší použít 'ale'. Ježíš jej používá opatrně v Matoušovi 5:

Mt 5:38-39 Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko a zub za zub. (39) Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář.

Slovo *ale*, které Ježíš používá, je G1161. Pokud by On chtěl úplně odporovat tomu, co řekl dříve, býval by byl použil jiného slovíčka, tedy slova, kterého použil při odvetě vůči Satanovi:

Mt 4:4 On však na to řekl: „Je napsáno: ‚Člověk nebude živ jen chlebem, ale [G235] každým slovem, které vychází z Božích úst.

Tohle slovo je *alla* a o něm Strong říká:

Střední rod (neutrální) v množném čísle G243; správně jiné věci, to jest, (přísluvečně) obráceně (v mnoha vztazích): - a, ale (dokonce), nicméně, vskutku, nikoliv, přesto však, ne, přesto, vyjma, tudíž, zajisté, ještě.

Pokud by Ježíš chtěl úplně oponovat frází oko za oko a zub za zub, použil by slovo G235 *alla*, protože to je úplná negace, ale Ježíš používá slovo *de*. To mu umožňuje odporovat interpretaci, kterou lidem předali farizeové, a současně tak pokračovat v rozšiřování skutečného smyslu knihy zákona, kde bylo řečeno 'oko za oko a zub za zub.' Vž Ex 21:24, Lv 24:20 a Dt 19:21. Význam této pasáže nebyl - udeřit lidi - vůbec ne. Zákon byl navržen jako prostředek k odrazení od udeření kohokoli, ale Židé zákon obrátili do učení o pomstě. Proto je tohle malé slovíčko *de* velice důležité a má vážný význam na mnoha místech, kde je něco čteno pouze nepřátelským tónem, když přitom také obsahuje pokračování.

S tímto na paměti jsme připraveni dokončit tuto větu.

Let no man judge you in meat or drink or in the portion of a feast, new moon or Sabbath which are a shadow of things to come; **more over** the body of Christ.

Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli části svátku, novoluní nebo sobotám, které jsou stínem budoucích věcí; **natož** tělo Kristovo

K čemu se tedy vztahuje *tělo Kristovo*? Pavel je jediný, kdo tento výraz používá a kromě Kol 2:17 jej použil čtyřikrát:

Ř 7:4 Právě tak, moji bratři, **jste i vy zemřeli Zákonu skrze tělo Kristovo**, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, abychom přinesli ovoce Bohu.

Kristus odsoudil hřích v těle a vykoupil svobodu. Výraz tělo Kristovo znamená doslova tělo Krista, který na sebe vzal naši přirozenost a pak vzal to tělo k smrti, aby nám dal život.

1 Kor 10:16 Což není kalich požehnání, který žehnáme, společenstvím krve Kristovy? A což není chléb, který lámeme, společenstvím těla Kristova?	Toto je odkaz na duchovní tělo Božího lidu (církve), v němž přebývá Duch Kristův.
1 Kor 12:27 Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy.	Opět se jedná o duchovní odkaz na církev
Ef 4:12 Aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova,	Opět se jedná o duchovní odkaz na církev

Pojídání chleba a pití z kalichu jsou symboly našeho vstupu do těla Kristova a odhalují skutečnost, že jsme Jeho smrt za nás přijali. Symbolizují, že jsme se k němu připojili v Jeho smrti, abychom s Ním mohli být vzkříšeni.

Ř 6:4-5 Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrti, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života. (5) Neboť jestliže jsme se stali s ním srostlými tím, že jsme mu byli podobni ve smrti, jistě mu budeme podobni i v zmrtvýchvstání:

Jsou to symboly, že Kristus v nás přebývá a jsme tudíž částí Jeho těla. Všimněte si, co říká Ježíš.

Jan 6:55,56 Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Pavel opět spojuje tyto znaky s naším společenstvím v Kristu.

1 Kor 10:16 Což není kalich požehnání, který žehnáme, společenstvím krve Kristovy? A což není chléb, který lámeme, společenstvím těla Kristova?

Smrt, pohřbení a vzkříšení Krista symbolizované v těchto emblémech je prvotinou plodu, který zajistí budoucí vzkříšení svatých při druhém příchodu.

1 Kor 15:22-23 Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. (23) Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, **potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi.**

Při účasti na smrti a vzkříšení Krista prostřednictvím těchto symbolů vyjadřujeme křesťanskou naději na budoucí vítězství nad smrtí při příchodu Krista. Takže tyto znaky jsou stínem věcí budoucích a to je částečně důvod, proč Pavel říká:

1 Kor 11:26 Neboť kdykoliv byste jedli tento chléb a pili tento kalich, **zvěstujeme smrt Páně, dokud on nepřijde.**

Náš Pán Ježíš také vyjadřuje toto téma tímto způsobem:

Mk 14:25 Amen, pravím vám, že se již více nenapiji z plodu vinné révy až do onoho dne, kdy jej budu pít nový v Božím království.

Chléb a kalich jsou stíny a nemají v sobě ctnost, aby zachránily duši; jsou to symboly smrti a vzkříšení Krista. Jeho vzkříšení činí jistotu ze vzkříšení svatých při Druhém příchodu, jakož i úplné a otevřené společenství Kristova těla v každé sobotě a novoluní v nebeském království. V širším smyslu jsou pokrmy a nápoje konzumované během slavnostního ducha Svátků, novoluní a Sobot jakýmsi stínem našeho shromáždění v jednom těle po té, co dojde ke druhém příchodu. V jídle a pití není žádná ctnost, ale tyto hmotné věci spojené s bohoslužbou (uctíváním) jak jí činí Boží lid, nám dávají ochutnat budoucího Božího království. Gnostici by odradili od jakékoli zaměření na jídlo a pití během náboženských shromáždění, nebo aby pokrmy a nápoje hráli

jakoukoli roli v uctívání, protože pro ně musí být duchovno oddělené od hmotného, zatímco hebrejsky smýšlející křesťané by vnímali tyto hmotné věci jednoduše jako součást jejich úplné křesťanské zkušenosti, protože hmotný svět není zlem, ale stvořením Božím.

Jak úžasné bude, až bude celé tělo Kristovo sjednoceno na jednom místě, aby chválilo a uctívalo Boha a Jeho Syna.

Spasení lidé nebudou znát jiný zákon než zákon nebe. Všichni budou tvořit jednu šťastnou rodinu a budou oděni rouchem chval a vděčnosti. Nad zemí budou zpívat jitřní hvězdy a Boží [733] synové budou jásat. Bůh a Kristus společně řeknou: „Už nebude hřích, už více nebude smrt.“ „A novoluní co novoluní, sobotu co sobotu bude přicházet veškeré tělo, aby se sklánělo přede mnou, praví Hospodin.“ „A zjeví se Hospodinova sláva a uvidí to spolu veškeré tělo.“ „Panovník Hospodin dá vyrůst spravedlnosti a chvále přede všemi národy.“ „V onen den bude Hospodin zástupů slavnou korunou a nádherným věncem ostatku svého lidu.“ PK732,733

Existuje alternativní myšlenka, že termín *tělo Kristovo* znamená prostě církve a že tento termín je spojován s myšlenkou posuzování nebo rozhodování o tom, jak se zapojit do veřejné bohoslužby, jež s těmito otázkami souvisí. To může být odkaz na Kristovo tělo shromážděné na zasedání koncilu ze Skutků 15, které mělo rozhodnout o jistých protokolech pro obrácené pohany, ale není zde prokázána žádná přímá souvislost. I když je možné vnímat to tímto způsobem, pokud připustíme dvojitý význam v textu, existuje nebezpečí, že by to mohlo vyvolat představu, že osobní svědomí v bohoslužbě by mělo být diktováno většinou těla věřících, což myslím, že je

problematické.

4. Dodané slovo *je* [is]

Možná jste si všimli, že v mém posledním citátu z Kol 2:16-17 jsem vynechal poslední dodané slovo '*je*' [is]

At' vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm a pro nápoj nebo kvůli části svátku, novoluní nebo sobotám, které jsou stínem budoucích věcí; **natož** tělo Kristovo

Jistě je pro nás mnohem bezpečnější hledat pochopení Písma s co možná nejméně přidanými slovy a interpunkcemi. Vložení slovíčka *je* [is] v kombinaci s protichůdným smyslem slova *ale* [but], fráze *tělo Kristovo* je umístěno v opozici a v kontrastu se slovy *stíny věcí budoucích*. To dělá ze stínů negativní věc na rozdíl od těla nebo látky, což je dobrá věc. Tento proces uvažování dokonale vyhovuje myšlení gnostických křesťanů, kteří vidí hmotné věci jako negativní a duchovní věci pouze jako pozitivní.

Na jiné úrovni by řecká mysl měla tendenci vidět stíny jako negativní, kvůli jednomu z Platonových základních učení v "*Podobenství o jeskyni*."

Sokrates na Platónův popud popisuje shromáždění lidí, kteří žili celý život připoutáni řetězy v jeskyni, čelíc prázdné zdi. Tito lidé sledují stíny, které jsou vrhány na zeď věcmi, které přechází před ohněm, jenž je za jejich zády, a oni začínají těmto stínům dávat jména. Stíny jsou tak blízko, jak vězni přicházejí (se dostávají) k prohlédnutí (spatření) reality. Pak vysvětluje, že filozof je jako vězeň, který byl z jeskyně vysvobozen a který zjistil, že stíny na zdi

nejsou skutečná realita, protože již spíše dokáže vnímat skutečnou tvář reality než jen pouhé stíny viděné těmi vězni. *Wikipedia - Podobenství o jeskyni*

Takže řecká mysl by vnímala stíny jako součást zotročení mysli, a proto při čtení textu jako Kol 2:16-17 by bylo přirozené číst stíny v antagonistickém vztahu k vnímané realitě.

Pokud by Pavel chtěl zvýraznit rozpor (protiklad), musel by zahrnout takové slovo v řečtině, jako je např. G2076 *esti*. Toto slovo však není použito, a proto by mělo být odebráno. Odstraněním slova 'je' se slova *tělo Kristovo* stávají přirozeným vývojem *stínů věcí budoucích*. Mělo by být zřejmé, že čím více přidaných slov je v nějaké biblické pasáži uvedeno, tím spíše překladatel začíná spíše text interpretovat než pouze překládat původního autora.

Na závěr tedy - Gnostici odsuzovali křesťany za to, že spojovali hmotné symboly se svou bohoslužbou (uctíváním), což Gnostici považovali za otroctví. Je také možné, že Židé a někteří křesťané soudili církev za to, že se v těchto dnech neshromažďují, aby vykonávali rituály jejich předků. To zahrnovalo oběti a dary, které byly součástí stínového obětního systému, který již nebyl vyžadován. Ať tak či onak, Pavel neřeší *načasování* dnů svátků, novoluní a sobot, ale řeší spor o tom, co mělo být v těch dnech *uděláno*, co se týče pokrmů a nápojů a řeší tu část svátků, která souvisí s jídlem a pitím, které jsou velice spjaty se svátky a Večeří Páně.

Pokud tedy prokážeme patřičný '*respekt*' k/ke Pavlovi použití tohoto slova v Kol 2:16, zjistíme, že tato otázka má řešení, které odpoví na všechny tyto důležité záležitosti.

S respektem ke Koloským 2:16, 17

V Bibli existují některé pasáže, jež zauímají rozhodující pozici v chápání toho, jak a kdy se máme shromažďovat k bohoslužbě (uctívání).

Křesťanská církev je téměř všeobecná ve svém přesvědčení, že verše v Koloským 2:16 a 17 poskytují nejjasnější důkaz toho, že Pavel křesťanskou církev osvobodil od dodržování soboty, novoluní a svátků (slavností).

Adventisté sedmého dne, uvědomující si posvátné požehnání a odpovědnost v Sobotě (Šabatu), rozdělují zákon na Deset přikázání a Mojžíšův zákon a tuto Sobotu vyjímají z textu této pasáže v Koloským. Velkým problémem je, že to řecké slovo pro sobotu použité v této pasáži je přesně ten samý výraz jako slovo pro sobotu sedmého dne nebo sobotu ve vztahu k sedmidennímu týdnu.

Adventisté se tudíž musí odvolávat ke zvláštnímu případu použití tohoto slova v jednom verši oproti 68 jiným veršům, které poukazují na Sobotu. Pokud je tady myšlena Sobotu, pak je zahrnuta do seznamu novoluní a svátků, které se považují za stíny dobrých věcí budoucích a které proto nejsou součástí zkušenosti křesťanského uctívání (bohoslužby).

V této brožurce zkoumáme kontext situace církve v Kolosích, jak překladatelé Bible Krále Jakuba dodatečně přidali slova a jak překlad řeckého slova *meros* do nedokonalé češtiny *kvůli* maskuje Pavlovu snahu překazit záměr před-gnostických křesťanů. Doufáme, že tato brožurka pomůže s respektováním skutečného záměru apoštola Pavla v této biblické pasáži.